

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.X.10.067/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes: felperes

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Molnár Anikó ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Perjési Edit jogtanácsos

A per tárgya: illetmény különbözet megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítélőtábla Mf.I.40.087/2020/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.95/2019/27.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítélőtábla Mf. I.40.087/2020/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek – 15 nap alatt – 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 110.150 (száztízezer-százötven) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Magyarországon a schengeni övezethez csatlakozással 2008. január 1-től az önálló határőrség megszűnt, azóta az a rendőrség központi területi és helyi szervekre tagozódó, elkülönült szolgálati ágaként működik. A helyi szervek eltérő feladatokkal és szervezettel rendelkeznek attól függően, hogy schengeni külső vagy belső határszakaszról van-e szó. A külső határok mellett határrendészeti kirendeltségeket állítottak fel, több megyei rendőr-

főkapitányság illetékességi területén kettő vagy több határátkelőhellyel rendelkező határrendészeti kirendeltség is működik. Az egyes határátkelőhelyekre többségében külön szolgálatparancsnokot osztanak be, függetlenül az állomány nagyságától.

[2] A felperes 2015. július 1-től ügyeletesi beosztásban teljesít szolgálatot az alperes szervezetén belül működő község neve Határrendészeti Kirendeltség állományában. Tiszthelyettesi besorolási osztály „C” besorolási kategóriába tartozik.

[3] A kirendeltség két szolgálati helyet foglal magába, a község neve Vasúti Határátkelőhelyet és a város neve Közúti Határátkelőhelyet. A kirendeltség Határrendészeti Alosztályát a tiszti besorolású alosztályvezető és tiszthelyettesi beosztású szolgálatparancsnok vezeti. A szolgálatparancsnok az alosztályvezető helyettese, akinek az utasítása szerint végrehajtja az alosztály szolgálatvezénylésével, belső működésével, az állomány felkészítésével, képzésével kapcsolatos teendőket, valamint utasításra szolgálatirányító parancsnoki feladatokat lát el.

[4] A felperesnek azokban az esetekben, amikor a város neve Közúti Határátkelőhelyen teljesít szolgálatot számos olyan többletfeladatot kell elvégeznie, amelyek a község neve Vasúti Határátkelőhelyen a szolgálatparancsnok feladat- és felelősségi körébe tartoznak. Ilyen a szolgálati parancs és a szolgálati terv elkészítése, az állomány átcsoportosítása, berendelése. 2017. január 1-től a város neve Közúti Határátkelőhelyen ügyeletesi szolgálatot teljesítő megnevezése „határátkelőhely-szolgálat parancsnoka (átkelőhely-ügyeletes) „.

[5] A felperes a város nevei határátkelőhelyen 2015. november 2-a és 2019. augusztus 4-e között több alkalommal teljesített szolgálatot. Az itt végzett plusz feladatokért, a többletfelelősség viseléséért külön díjazásban nem részesült. 2019. június 1-től az ügyeletes és a vizsgáló beosztást betöltő személyek a rendészeti illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díjban részesülnek.

[6] A felperes 2017. április 3-án szolgálati panaszt nyújtott be, amelyben sérelmezte, hogy az ügyeletesi feladatok összessége és súlya, valamint a beosztáshoz tartozó felelősség mértéke nem áll arányban az azért kapott illetménnyel. Hivatkozott a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 5. számú melléklete által meghatározott „C” besorolási kategóriára, továbbá előadta, hogy a szám1 ... utasítás III. fejezet 8. pontja 34., 35. és 36. alpontjainak a)- m) betűjelű felsorolásában foglalt szolgálatparancsnoki feladatokat lát el teljes mértékben a város neve közúti határátkelőhelyen teljesített ügyeletesi szolgálata során. Ennek ellenére a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó „E” besorolási kategória helyett csak „C” besorolási kategóriába tartozik.

[7] A felperes szolgálati panaszát a alperes rendőr-főkapitánya 2017. május 30-án kelt határozatával elutasította. Megállapította, hogy a felperes „C” kategóriába sorolása megfelel az irányadó jogszabályoknak. A Hszt. 71. § (1) – (6) bekezdéseire hivatkozva rámutatott, hogy a felperes a vizsgált időszakban eredeti szolgálati beosztásának ellátása alól nem mentesült, más szolgálati beosztás betöltésére történő megbízására nem került sor, ilyen jellegű feladatokat nem látott el, ezért a szolgálatparancsnoki és az ügyeletesi beosztás illetményének különbözetére nem jogosult.

[8] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2015. október 15. napjától 2017. június 30-ig terjedő időtartamra havi bruttó 54.110 forint, összesen 568.155 forint megfizetésére annak kamatával.

[9] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.285/2017/31. számú ítéletében kötelezte az alperest 486.990 forint megbízási díj és járulékai megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes a város neve Közüti Határátkelőhelyen teljesített szolgálatai során a saját ügyeletesi beosztásába tartozókon túl ellátta azon feladatokat is, amelyek a távollévő szolgálatparancsnok feladatkörébe tartoztak volna.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[11] A felperes a megismételt eljárásban keresetét az időmúlásra tekintettel felemelte, és az alperest 2015. november 14-től 2019. augusztus 31-ig terjedő időszak vonatkozásában 1.569.190 forint és annak kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Fenntartotta korábbi érvelését, és elsődlegesen illetmény-különbözet, másodlagosan megbízási díj jogcímén tartott igényt a megjelölt összegre, amit továbbra is az alapilletmény 140 %-ában határozott meg.

[12] Az alperes változatlanul a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes nem végzett olyan tevékenységet, amely a további díjazást indokoltá tette volna.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[13] A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.M.95/2019/27. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.210.518 forintot annak kamatával megbízási díj címén. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest perköltség viselésére is.

[14] Figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes keresetének összegszerűségét nem, csak a jogalapját vitatta, illetve arra, hogy e vonatkozásban a felperes sorrendiséget jelölt meg, az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy megalapozott-e a felperes illetmény-különbözet iránti igénye a Hszt. 71. § (4) bekezdésében foglaltak alapján.

[15] A felperes illetmény-különbözet megfizetésére irányuló keresetét a bíróság 4.M.285/2017/31. számú ítéletével jogerősen elutasította. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy személyes meghallgatásakor a felperes maga is úgy nyilatkozott, miszerint a szolgálatparancsnok feladata összetettebb, felelőssége nagyobb, emellett szervezi

a szolgálatot és a képzéseket. Előadta, hogy város neve ügyeletési feladatokat is végez, amelyre tekintettel a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a szolgálatparancsnoki tevékenységet az ügyeletési feladatok mellett látja el, azok nem teljes körűen, csak részben képezik tevékenységének részét.

[16] A felperes másodlagos keresetével összefüggésben a perben tisztázni kellett, hogy az eredeti beosztásához nem tartozóan milyen feladatokat végzett, milyen felelősség terhelte az általa ellátott szolgálat során.

[17] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes a város nevei határátkelőhelyen teljesített szolgálatokor a saját ügyeletési beosztásába tartozókon túl ellátta azon feladatokat is, amelyek a szolgálatparancsnok tevékenységi körébe tartoztak volna.

[18] Hivatkozott a kialakult ítélkezési gyakorlatra, miszerint nem a díjazás elnevezésének (illetmény-különbözet, megbízási díj) van jelentősége, hanem annak, hogy amennyiben a díjazás törvényi feltétele fennáll, annak számítását az határozza meg, hogy a megbízott mentesült-e az eredeti beosztása alól a megbízással betöltött beosztás ellátásakor, vagy az eredeti beosztás mellett végzett többlétszolgálatot. Amennyiben mentesült, akkor a díjazása nem lehet kevesebb, mint a megbízással betöltött beosztás szerint illetmény.

[19] A felperes által ellátott szolgálatparancsnoki tevékenységbe tartozó egyes feladatok önmagukban és összességükben is szakmailag magasabb kvalifikáltságot és komolyabb szakértelmet, nagyobb felelősséget és fokozottabb igénybevételt kívántak az ügyeleti beosztáshoz képest. A két feladat tartalma eltérő, azok egyidejű ellátása a felperes részére nagyobb leterheltséget jelentett, és fokozott felelősséget keletkeztetett.

[20] A díjazás százalékos mértékének meghatározása során figyelemmel volt az elsőfokú bíróság a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatok rendszeres ellátására, ugyanakkor arra is, hogy az ugyanazon kirendeltségre beosztott szolgálatparancsnokhoz viszonyítottan kisebb állomány irányítását végzi, kevesebb munkatárs tevékenységéért felel, illetve egyes döntéseket csak a beosztott szolgálatparancsnok hozzájárulásával, annak segítségét kérve teljesíthet, továbbá lehetősége van a szolgálatparancsnok véleményét kikérni. Erre tekintettel a bíróság 120 % mértékben találta arányosnak a díjazás megállapítását, így havi 46.380 forint megbízási díjjal számolt el.

[21] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.087/2020/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének az elsődleges kereset és a másodlagos kereset rendvédelmi illetményalap 120 %-át meghaladó része elutasítására vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte, és e vonatkozásban a pert megszüntette. Az alperes által fizetendő megbízási díj összegét 1.101.525 forintban és kamatában határozta meg, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest perköltség fizetésére és kimondta, hogy a másodfokú eljárás illetéke az államot terheli.

[22] Az ítéltábla elsődlegesen rámutatott arra, hogy a Fővárosi Törvényszék 8.Kf.650.119/2019/5. számú végzésének indokolása szerint a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül a 4.M.285/2017/31. számú ítéletet, tehát az elsőfokú

ítélet fellebbezéssel nem támadott részét, vagyis az elsődleges kereseti kérelmet és a 120 %-os mértéket meghaladó megbízási díj iránti igényt elutasító rendelkezést nem érintette. Ebből következően az elsőfokú bíróság a keresetfelemelés iránti rész idézés kibocsátása nélküli elutasítását elmulasztotta, ezért ebben a részben a másodfokú bíróság a permegszüntetésről határozott.

[23] A per érdemét illetően az ítélet tábla a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között döntött.

[24] Az elsőfokú bíróság a másodlagos keresettel összefüggésben helyesen elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes az eredeti beosztásához nem tartozó feladatokat végzett-e a város nevei szolgálat teljesítése idején, ezek milyen felelősséggel jártak, a szolgálatparancsnoki beosztáshoz tartoztak-e, és ha igen, a felperes számára a többletfeladat ellátása többlet terhet jelentett-e.

[25] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a szám1 utasítás rendelkezéseit, különösen annak 5. és 8. címében foglaltakat abban a tekintetben, hogy a felperes a város nevei szolgálata idején az ügyeletési feladatokat lényegesen meghaladóan olyan tevékenységet látott el, amelyek nem az ő, hanem a szolgálatparancsok feladatkörébe tartozóak.

[26] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a munkaköri leírás ellentétes a hivatkozott ... utasításban foglaltakkal, annak felhatalmazása nélkül tesz a felperes felelősségi körébe olyan feladatokat, amelyeket az szolgálatparancsnoki feladatként, illetve szolgálatparancsnoki felelősségi körként szabályoz. A Kúria e körben kialakult gyakorlatát helytállóan hívta fel az elsőfokú bíróság, amely szerint a munkáltató az ellátandó feladatok körét a munkaköri leírásban korlátlanul nem bővítheti.

[27] Az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést arra, hogy a község neve Határrendészeti Kirendeltség vezetőjének 2010. és 2011. évben hozott intézkedései - miután azok az új Hszt. hatályba lépése előtt születtek – nem vehetők figyelembe. Ebből következően nyilvánvalóan ezen, az ügyeleti szolgálat működésével összefüggő szabályok sem a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összhangban tartalmazzák a követelményeket.

[28] Helyesen jutott arra az álláspontra az elsőfokú bíróság, hogy az ügyeletési feladatoknak a felperes azon tevékenysége tekinthető, amelyeket a község nevei szolgálati helyén lát el, míg a város nevei kihelyezett szolgálati helyen teljesített feladatellátás során zömmel a szolgálatparancsnoki felelősség körébe tartozó tevékenységet folytat. Olyan többletfeladatokat és felelősséget kapott, amelyekre figyelemmel a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján a felperes megbízási díjra szerzett jogosultságot.

[29] A hivatásos állomány tagját az illetmény és az illetmény jellegű juttatás a Hszt. 154. §-a alapján havonta illeti meg, ezért a megbízási díj mértékét indokolt havonta a többletszolgálat ellátásával érintett szolgálati napok száma alapján megállapítani (Mfv.II.10.507/2015/4.).

[30] A Hszt. 71. § (5) bekezdése szerint, ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért a rendvédelmi illetményalap 50%-tól 200 %-ig terjedő díjazásra jogosult. Azokban a hónapokban amikor a felperes legfeljebb 1-3 alkalommal látta el a város nevei szolgálattal járó többletfeladatokat, nyilvánvalóan havi munkaidejének nagyobb részében az eredeti szolgálati beosztása szerinti tevékenységet végezte. Az ítélet tábla szerint az ilyen hónapokra – az elsőfokú bíróság által értékelt szempontokat is figyelembe véve – elegendő ellentételezést jelent az alsó határnak megfelelő 50 %-os mértékű megbízási díj. A 4-7 alkalom végzett többlettevékenység havonta 100 %-os mértékű megbízási díjjal azonosítható, míg az ezen felüli szolgálati napok esetében magasabb megbízási díj jár, azonban a 120 %-ot meghaladó igénnyel kapcsolatos permegszüntetésre figyelemmel a megítélt összeg a 120 %-ot nem haladhatja meg.

[31] A másodfokú bíróság az általa helyesnek tartott számítási módot levezette, ennek alapján jutott arra a következtetésre, hogy a felperest mindösszesen 1.101.525 forint megbízási díj illeti meg a szolgálatparancsnoki feladatok ellátásáért.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

[32] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a megbízási díjra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezésével a kereset teljeskörű elutasítását kérte, egyebekben a másodfokú ítélet hatályában való fenntartását indítványozta azzal, hogy perköltség iránti igényt is előterjesztett.

[33] Érvelése szerint a hivatásos állomány ügyeletes beosztású tagja a határátkelőhelyen szolgálatot ellátó állomány szolgálati „előjárójaként” jár el, amely az ügyeletesi beosztásból adódó követelmény, és az ügyeletesi feladatok ellátását eredményezi, egyben nem jelenti a szolgálatparancsnok beosztásban végzendő feladatok részleges átvételét.

[34] Felperes munkaköri leírása és a nyilatkozatok, valamint a tanúvallomások alapján feltárt konkrét tevékenység a jogszabály által meghatározott ügyeletes beosztáshoz tartozó feladatokat tartalmaz, a jogszabályi lehetőségeken nem terjeszkedik túl. Felperes tevékenységellátása munkaköri leírásán alapul, amit a 2018. december 17-én kelt alperesi nyilatkozat is alátámaszt. Község neve szolgálati helyen és város neve Közüti Határátkelő helyen a feladatellátás, illetve a leterheltség egyes elemekben eltér, azonban az ügyeletesi beosztás a község nevei Határrendészeti Kirendeltség egészére értelmezendő, és nem értékelhető két külön egységként. Éppen az arányos leterheltség biztosítása céljából történik az állomány szolgálati helyek közötti rotációja.

[35] A község neve Határrendészeti Kirendeltség állományában végzett ügyeletesi feladatok nem vethetők össze más határrendészeti kirendeltség, illetve a rendőr-főkapitányság ügyeleti szolgálatán – Tevékenység Irányítási Központ – végzett tevékenységgel. Az ... utasítás rendelkezései, felperes munkaköri leírása, valamint nyilatkozatai és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján az állapítható meg, hogy a felperes szolgálatteljesítése során kizárólag ügyeletesi beosztásához tartozó feladatokat lát el, szolgálatparancsnok beosztáshoz tartozó többletfeladatokat nem teljesít. Jelen esetben két különböző beosztásról van szó, azok célja és funkciója, illetve a beosztással szemben támasztott teljesítmény-követelmények

különbözőek. Ezen megállapítás független ugyanazon beosztás, illetve feladatellátás elnevezésének változásától, illetve a szolgálatparancsnok általános fizikai tartózkodási helyétől, aki a határátkelőhely tevékenységére folyamatosan rálát, valamint állandó döntési és irányítási jogkörrel rendelkezik, és a szolgálatparancsnoki jogosultságokat kizárólagosan gyakorolja.

[36] A feltárt bizonyítékok és a vonatkozó jogszabályok egybevetése alapján alperes álláspontja szerint a felperes a szolgálat teljesítése során kizárólag ügyeletes beosztásából adódó feladatokat lát el, sem a község nevei, sem a város nevei határátkelőhelyen, azaz egységesen a község neve Határrendészeti Kirendeltségen nem végez beosztásához tartozó tevékenységén, így a jogszabályi kereteken és a munkaköri leírásban meghatározottakon felül a beosztásához nem tartozó, a szolgálatparancsnokot érintő többlet feladatokat.

[37] A felperes munkaköri leírása megfelel az ... utasításban foglaltaknak. Ezt támasztják alá a szám2 intézkedésben, a szám3 vez. intézkedésben, továbbá az szám4 vez. intézkedésben foglaltak is.

[38] A feltárt bizonyítékok alátámasztják, hogy jelen esetben a felperes munkavégzése nem tesz eleget a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt előírásoknak, szolgálati beosztásához tartozó feladatkört többletfeladatként nem lát el, így a megbízási díj megállapításának törvényi feltételei nem állnak fenn. Ebből következően a jogerős ítélet az elsőfokú ítéletre kiterjedően jogszabálysértő.

[39] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[40] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyes ténybeli és jogi indokokra alapította ítéletét, amely mindenben megfelel a jogszabályi előírásoknak.

[41] A másodfokú bírósághoz 2010. január 25-én előterjesztett beadványában a felperes jelezte, hogy az alperes a város neve Közúti Határátkelőhellyel azonos helyzetben lévő város nevel Közúti Határátkelőhelyen az ügyeletesi szolgálatot ellátó beosztottaknak a szolgálatparancsnoki többletfeladatok ellátásáért megbízási díjat fizet. A két határátkelőhely összehasonlítva megállapítható, hogy a város nevei nemzetközi személy- és áruforgalom számára állandóan nyitva tartó közúti határátkelőhely, míg a város nevel korlátozott nyitvatartású, kizárólag személyforgalmat bonyolító átkelőhely. Mindkét közúti határátkelőhely alperes irányítása alatt áll, és ugyanazon szolgálatparancsnoki feladatok merülnek fel, így érthetetlen, miért tesz különbséget az alperes, és miért nem fizet szolgálatparancsnoki részfeladatok ellátása jogcímén megbízási díjat a város neve Közúti Határátkelőhelyen szolgálatot teljesítő átkelőhely ügyeletesek részére is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[42] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[43] A jelen jogvita eldöntésére irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

[44] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti ((1/2016. (II. 15.) PK vélemény 4.-6. pont).

[45] A Hszt. 71. § (1) c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés szerinti szolgálati beosztás ellátására vagy helyettesítésre szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett, vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A helyettesítés az egy évet nem haladhatja meg. Az illetmény nélküli szabadságon távollevő helyettesítése, az illetmény nélküli szabadság tartamára szólhat. Az egy havi időtartamot meg nem haladó megbízáshoz a hivatásos állomány tagjának beleegyezése nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörre való megbízás nem esik a (2) bekezdés szerint időkorlátozás alá. Az alperes ezen jogszabályhely téves értelmezését állította.

[46] A felülvizsgálati kérelem szerint a felperes munkavégzése nem felelt meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltaknak, szolgálati beosztásához tartozó feladatkört többletfeladatként nem lát el, így a megbízási díj megállapításának törvényi feltételei nem állnak fenn.

[47] Mindezzel összefüggésben az alperes a bizonyítékok téves értékelését állította, mivel álláspontja szerint ez volt az oka, hogy a jogerős döntés téves következtetéseket vont le. Megsértett jogszabályhelyként erre vonatkozóan azonban a Pp. 206. §-ban foglaltakat nem jelölte meg, így jelen eljárásban is a másodfokú bíróság ítéletében foglalt tényállás volt az irányadó.

[48] A rendelkezésre álló adatok alapján pedig nem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a jogerős döntés nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. A másodfokú bíróság a bizonyítékokat értékelte, és abból vont le okszerű következtetését. Ítélet indokolási kötelezettségének is eleget tett, a döntését jogi érvekkel támasztotta alá (Pp. 221. § (1) bekezdés).

[49] A kifejtettek alapján a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján jogszabálysértés hiányában.

[50] Az alperes perköltségfizetési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul, míg a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az alperes személyes illetékmentességére tekintettel (Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont).

[51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[52] Az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Stark Marianna s.k. bíró